

РЕШЕНИЕ

гр. София, 14.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93 състав, в публично заседание
на: седемнадесети юни през две хиляди и петнадесета година, в състав:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТОЯН МАДИН

при участието на секретаря **Кръстева** и като разгледа н.а.х.д. № 21588 по опис за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от „Радио Веселина“ ЕАД срещу наказателно постановление (НП) № РД-10-38/28.10.2014 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева на основание чл. 126, ал. 4, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, в частта предоставяне за разпространение на предаване, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравствено и/или социалното развитие на децата съгласно чл. 27 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата (Критериите).

В жалбата се поддържа, че НП е неправилно, недопустимо и незаконосъобразно. На първо място се сочи, че административнонаказващият орган не е посочил в НП решението на СЕМ, с което са приети критериите, нито тяхното законово основание; за доставчиците на медийни услуги не става достатъчно ясно какво е тяхното съдържание, променяно ли е откакто е качено на интернет сайта на СЕМ, което води до нарушаване на изискванията на т.5 и т.6 на чл. 57 от ЗАНН. Твърди се, че НП не е мотивирано; взето е решение от СЕМ, че песента „Видимо доволни“ на Криско и Мария Илиева, за излъчването на която е санкциониран жалбоподателя, не представлява нарушение по смисъла на ЗРТ, и с което са прекратени на административнонаказателните производства, образувани срещу други доставчици на медийни услуги, излъчвали тази песен не

в регламентираното време през денонощието, което води до неяснота и противоречия при прилагане на правилата на ЗРТ и критериите, според които да се преценя от радио-телевизионните оператори кое съдържание е допустимо и кое не. Навеждат се доводи, че НП противоречи и на материалния закон, тъй като СЕМ е допуснал анализ на съдържанието на текста на песента; в сочената за нарушена норма на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ се говори за „предавания“, а не отделни елементи от тях; Оспорва се съставомерността на деянието, тъй като в НП е посочено, че е осъществено чрез изпълнителното деяние „предоставяне за разпространение“ на съответното предаване, което означава не довеждането до знанието на предаването до крайните потребители, а предоставяне на програмата на трети лица, като правилната квалификация би била по първата от посочените алтернативи на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ - „създава“ Жалбоподателят твърди, че НП е своеобразна форма за налагане на цензура, намеса в съдържателната политика на доставчика на медийни услуги, а и не могат да бъдат постигнати целите на наказанието. Моли съда да отмени атакуваното НП.

Редовно призован, жалбоподателят не се явява, но изпраща процесуален представител. Навеждат се доводи, че текстът на песента „Видимо доволни“ няма да укаже твърдяното в НП влияние на децата; налице е различно третиране от СЕМ на доставчиците на медийни услуги, тъй като по отношение на някои са прекратени административнонаказателните производства за същото нарушение. Моли за отмяна на НП поради неговата незаконосъобразност. Претендират се разноски.

Въззиваемата страна - Съвет за електронни медии - чрез процесуалния си представител юрк. поддържа, че жалбата е неоснователна. Във връзка с възраженията на жалбоподателя сочи, че в НП е посочен номерът на решението, с което са приети Критериите, които се поместени в интернет сайта на СЕМ, а от решението на ВАС, с което жалбоподателят е запознат, е видно кога е влязло в сила, а относно възможността за изменение на критериите твърди, че съгласно установеното задължение в ЗРТ, следва да се оповести публично. Счита, че не е налице материалноправна незаконосъобразност на обжалваното НП. Споделя заключението на ВЛ по психологичната експертиза. Твърди, че не се цензурира жалбоподателят, защото има възможност да се излъчват предавания, които могат да увредят децата, но по друго време на денонощието. Моли съда да потвърди атакувания акт като правилен и законосъобразен.

СЪДЪТ, след като прецени изложените твърдения и събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

На 25.08.2014г. в административната сграда на СЕМ – гр. София, бул. „Шипченски проход“ при извършен мониторинг на предоставен от „Радио Веселина“ ЕАД запис на програма “THE VOICE TV”, излъчена на 14.07.2014г. в часовия пояс от 20:00 часа до 22:00 часа е установено от _____, че в предаването “YOUR VOICE” на 14.07.2014г. малко преди 21:00 часа (в интервала от 8:56:33 PM до 8:57:01 PM/ от 56:33 до 57:00 по таймера на DVD) водещата Даяна пита четири момичета от Стара Загора на видима възраст от около 13 години, кого искат да поздравят с песен. Децата изявяват желание на поздравят всички ученици от Второ основно училище в града, роднини и приятели. Водещата обявява, че следва поздрав с „хубава песен“ и в програмата е излъчено аудио-визуално произведение (клип) „Видимо доволни“ в изпълнение на Криско и Мария Илиева. То съдържа вербални послания : „виждам я редовно, пукаме се готино“, „тялото ѝ мазно, пипа си го бавно, най ми е удобно дупето ти сочно, ставам кат’ животно един път кат го почна“, „покажи на тия хора как се мяташ, как го движиш, как се бараш, колко се раздаваш“, „пуши от Ямайка, псува ги на майка, кара най-лъскавата скъпа таратайка, всяка нощ троши пари“, „в този мътен час нищо друго не е важно, ние сме на път на събориме града, става страшно“ и др.

Като лично възприела съдържанието на предаването _____ и съобразно критериите приела, че дружеството-жалбоподател в качеството си на доставчик на медийни услуги е допуснало излъчване на елементи от програмното си съдържание, възпроизведено подробно в АУАН и НП, което е неблагоприятно и създава опасност от увреждане на физическото, психическо, нравствено и/или социално развитие на децата. Въз основа на тези констатации свидетелката съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-92/13.10.2014 г. за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, във връзка с т. 27 от Критериите за оценка на съдържанието, приети на основание чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. Актът е редовно връчен на 13.10.2014 г. на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател – _____ видно от приложеното по делото нотариално заверено пълномощно от 13.10.2014 г. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу него от "Радио Веселина" ЕАД.

На 28.10.2014 г. било проведено редовно заседание на Съвета за електронни медии, на което е взето решение с пет гласа "за" въз основа на АУАН № НД-01-92/13.10.2014 г. да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.

На 28.10.2014 г. е издадено обжалваното НП № РД-10-38 от председателя на СЕМ, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 126, ал. 4, вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, вр. т. 27 от Критериите за оценка на съдържанието по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. Обжалваното НП е редовно връчено на представител на "Радио Веселина" ЕАД на 31.10.2014 г., видно от приетата обратна разписка.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателствени средстава: гласни - показанията на свидетелката (актосъставител) писмени - решение № 234/25.10.2011 г. на СЕМ, с което се приемат Критерии за оценка на съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, решение № РД-05-36/25.03.2014 на СЕМ, заповед № 99/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ, писмо с обратна разписка за връчване на НП, пълномощно, извлечение от протокол № 41 от редовно заседание на СЕМ, състояло се на 28.10.2014 г. и способи - психологическа експертиза.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката като логични и последователни. Същата обективно възпроизвежда обстоятелствата относно повода, времето, мястото и хода на проверката, както и доказателствата, върху които е изградила фактическите си изводи – извършен мониторинг на предоставен запис на предаване "YOUR VOICE". Свидетелката лично е установила точното време, в което е излъчена процесната част от предаването, посредством вписания в записа тайм код, както и наличието на смущаващи вербални послания.

Настоящият състав напълно кредитира приетата психологическа експертиза, изготвена от вещото лице която компетентно и обосновано отговаря на поставените ѝ задачи. Въз основа на нея прие за установено, че съдържащият се в предаването аудио-визуален материал не е подходящ за възприемане от малолетни и непълнолетни, тъй като води до възникване на опасни последици за психосоциалното развитие на децата. Изводите са напълно обосновани, направени след запознаване на вещото лице със записа на аудио-визуалното произведение и самото съдържание на песента „Видимо доволни, поради което съдът прие, че конкретното аудио-визуално произведение причинява на подрастващите нежелателно въздействие върху техните преживявания и представляват риск за емоционалното им благополучие

и формирането им като личности с правилен светоглед, адекватна ценностна ориентация и позитивна нагласа за социално поведение.

Съдът взе предвид решение № РД-05-36/25.03.2014 на СЕМ и заповед № 99/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ като доказателства за компетентността на административнонаказващия орган и актосъставителя.

От правна страна:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалба е депозирана в преклузивния процесуален срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Както АУАН, така и атакуваното НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 127, ал. 1 и 2 от ЗРТ, във връзка с решение № РД-05-36/25.03.2014 г. за избор на председател на СЕМ и заповед № 99/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ. Същите са постановени в рамките на законоустановените преклузивни срокове по чл. 34, ал. 1 и, ал. 3 ЗАНН, при спазване на процесуалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 33, т. 2 от ЗРТ в правомощията на СЕМ се включва надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги относно спазването на изискванията на чл. 17, ал. 2 ЗРТ и критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ.

Настоящият състав прие, че в АУАН и НП е описано пълно, ясно и идентично фактическата обстановка. Посочени са изрично както критериите за съдържанието на програмата, които не са спазени - чл. 27 от Критериите, така и законовите разпоредби, които са нарушени от дружеството-жалбоподател - чл. 17, ал. 2 от ЗРТ. Неизпълнението на задължението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са изброени във фактическото описание, като коректно е посочена и формата на изпълнителното деяние - допускане на разпространение на опасно предаване. По този начин са изпълнени изискванията на императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Издаденото НП е законосъобразно от материалноправна гледна точка. Дружеството жалбоподател има качеството на доставчик на линейна медийна услуга. Като такъв носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана съгласно чл. 4, ал. 1 ЗРТ, т.е. отговаря за упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания и върху тяхната организация в хронологичен ред. Конкретното предаване „YOUR VOICE” е аудио-визуално предаване по смисъла

на чл. 2, ал. 3 ЗРТ, което е част от програмната схема на доставчика на медийна услуга.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ предвижда отговорност за допустителство от страна на оператора на определено аудио-визуално предаване за създаването или предоставянето за разпространение на предавания, насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. По силата на чл. 32, ал. 5 от ЗРТ вр. с чл. 27 от Критериите чрез законова делегация СЕМ разпростират тази забрана и върху елементите от програмното съдържание, в тази връзка се явяват неоснователни възраженията на дружеството-жалбоподател, че не е осъществен състава на нарушението, защото отговорността е установена само относно предавания, създаващи опасност за развитието на децата. Съгласно решение № 10213 от 11.07.2012 г. по адм. д. № 16183/2011 г., VII отд. на ВАС, анализът на правната природа на Критериите води до извод, че решението представлява вътрешноведомствен акт, който СЕМ следва да прилага при осъществяване на контролните си функции. Обстоятелството, че доставчиците на медийни услуги също следва да се съобразяват с него в дейността си, не променя естеството му на вътрешнослужебен акт и не придава на волеизявлението на СЕМ нормативен характер. Критериите не създават правни норми, не дописват закона и не излизат от неговата рамка. С тях не се създават нови ограничения, задължения или забрани, които не са регламентирани от закона, нито такива извън компетентността на органа. Критериите само конкретизират и поясняват съдържанието на чл. 17а и чл. 17, ал. 2 ЗРТ. Целеният с атакувания административен акт резултат не е да бъдат възпроизведени буквално и да бъдат систематизирани в един документ всички относими към въпроса правни норми, а да се създадат критерии за оценка на медийно съдържание на плоскостта на защитата на правата и интересите на децата. Критериите по своята същност представляват показателите, по които ще се оценява съответствието на програмата или нейните елементи с нормите на чл. 17, ал. 2 и чл. 17а ЗРТ. В действителност те следва да улеснят и подпомогнат както регулаторния орган при контрола за изпълнението на чл. 17, ал. 2 и чл. 17а ЗРТ, така и медийните доставчици при изпълнението на задълженията им, произтичащи от същите законови разпоредби, като осигурят постигане на заложените в закона цели. Ето защо цитирането в АУАН и НП на т. 27 от Критериите акцентира върху излъчването на елемент от програмната схема в часови пояс с предимно детска аудитория в нарушение на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, вр. т. 27 от Критериите. Т.е. разпоредбата на т. 27 от Критериите е указание, че един от механизмите за

превенция на опасността от разпространение на вредни и опасни за развитието на децата предавания и защита на непълнолетните лица е именно времето на разпространение на предаването или елемент от програмната схема, а в случая аудио-визуалното произведение е излъчено в часови пояс от 06:00 часа до 23:00 часа и е възможно да бъде гледано от детска аудитория.

Установи се, че санкционираното лице е разпространило по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗРТ процесното предаване, като го е излъчило по оперираната от него програма, с което е извършило втората от алтернативно предвидените форми на изпълнителното деяние. От легалното определение става ясно, че под „разпространение“ следва да се разбира и препредаването между оператори и първоначалното излъчване на радио- или телевизионна програма, от което се прави извод, че законодателят не прави разлика между термините „разпространение“ и „предаване за разпространение“ по такъв начин, че когато в нарушената разпоредба е употребил само „предоставяне за разпространение“ да има предвид само препредаването ѝ между оператори, а не и първоначалното ѝ излъчване, насочено към масовата аудитория, защото по този начин необосновано биха се изключили от кръга на задължени субекти по този член доставчиците на медийни услуги, които излъчват предаване по оперирана от тях програма, което пък води до невъзможност да се осъществи контрол за спазване на изискването съдържанието на предаването да е съобразено с възрастта и психологичното състояние на децата.

Неоснователно е възражението на дружеството-жалбоподател за допуснатото ограничение на свободата на изразяване, която е прогласена в Конституцията на Република България. В случая не следва да се приема, че има ограничение на тази свобода, тъй като предаването е свободно за излъчване в неговата цялост, без да се цензурира съдържанието му. Законът поставя изискване единствено в кое време този това аудио-визуално произведение следва да бъде допуснато до излъчване с цел недопускане на свободен достъп на детската аудитория, която не е и целеният зрител. Видно от приетата психологическа експертиза, излъчената песен може да доведе до увреждане на физическото, психическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. Съдът намира, че задължението на операторите по чл. 17 ЗРТ да не излъчват подобни предавания с подобно съдържание е конкретен израз на общия принцип, въведен в чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗРТ, за недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, както и на общото задължение на държавата по чл. 1, ал. 2 Закона за закрила на детето да "защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички

групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние”. Без да се отрича безспорната значимост на принципа на свободно изразяване на мнение и правото на информиране на обществото, не може да се пренебрегне обстоятелството, че в действителност аудио-визуално произведение може да доведе до увреждане на психосоциалното развитие на децата. В конкретния случай следва да се прецени какъв е оптималният консенсус между тези основни принципи, като съдът, отчитайки и константната практика на Европейския съд по правата на човека в Страсбург, приема, че свободата на изразяване не е абсолютна и нейното ограничаване е допустимо, ако е с цел защита на по-висш обществен интерес, какъвто несъмнено е защита психическото здраве и правилното емоционално и морално развитие на подрастващите. Затова и чл. 5, ал. 4 ЗРТ допуска изключение от принципа за неограничен достъп до предаването на медийни услуги от други държави-членки на ЕС единствено за защита на висшия интерес на децата.

Съдът следва да припомни констатациите на ЕСПЧ по делото *Хендисайт срещу Обединеното кралство*, 1974 г. , в което е прието, че не е налице нарушение на чл. 10 на ЕКПЧОС в случай на забрана на книга, насочена към младежка публика, която съдържа пасажки, които могат да “опорочават и покварват”. ЕСПЧ намира, че намесата в свободата на изразяване на жалбоподателя по делото е била с цел да бъде защитен морала в едно демократично общество, която цел е легитимна по смисъла на Конвенцията. Предвид факта, че националните органи са в контакт с обществото, то те следва да имат свобода на преценка кое е морално и необходимо за защита на този морал. По делото *Хендисайт срещу Обединеното кралство* ЕСПЧ отбелязва, че следва да се вземе предвид адресата на книгата - ученици, които могат да възприемат пасажите, като съвет да вършат вредни за тях неща и дори да извършват престъпление

Според настоящия съдебен състав, в контекста на обжалваното наказателно постановление, стандартът заложен от ЕСПЧ по делото *Хендисайт срещу Обединеното кралство*, е завишен до колкото издадената през 1974 г. книга е била с образователна насоченост, докато излъченият аудио-визуален материал, обект на административнонаказателната санкция и настоящото производство, е от развлекателен характер. Настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай балансът между защитата на морала и свободата на изразяване е нарушен. Решаващо за тази констатация на съда е начинът, по който е била излъчена процесната песен. Видно от насърчаването на водещата,

публиката към която тя се обръща е ясно, че жалбоподателят съзнателно е търсил достигането на зрители, намиращи се в непълнолетие

С оглед гореизложеното, настоящият състав приема, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило публичноправното си задължение да не допуска излъчването на предавания или елементи от програмното съдържание, насочени към увреждане на умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните в часовия пояс между 6.00 и 23.00 часа, с което е нарушило разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ вр. с чл. 27 от Критериите от обективна страна. За да осигури спазването на това изискване държавата, в разпоредбата на чл. 126, ал. 4 ЗРТ, е предоставила на регулаторния си орган правомощието да налага административни наказания за нарушение на разпоредбите, свързани с охрана на един от основните принципи при осъществяване на медийните услуги - защита на непълнолетните лица.

Тъй като нарушението е извършено от юридическо лице, въпросът за неговата субективна страна не следва да бъде обсъждан, защото в случая се касае за ангажиране на отговорност, която е обективна и безвиновна, чрез налагане на имуществена санкция по чл. 83 от ЗАНН. От това следва и изводът, че при реализирането ѝ не следва да се анализира липсата, респективно наличието на вина у представляващия дружеството или у други лица, свързани с осъществяване на дейността му, нито да се определя нейната форма

Наложената на жалбоподателя - телевизионен оператор - имуществена санкция, е определена съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАНН в минималния предвиден от закона размер за този вид нарушения, съгласно чл. 126, ал. 4 ЗРТ.

Съдът счита, че извършеното от жалбоподателя административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН (вж. ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). Маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид (арг. чл. 93, т.9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН). В случая не е налице липса на обществено опасни последици, деянието е резултатно, като съставомерните последици се изразяват в застрашаване на определни обществени отношения, свързани с физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, както се установи от заключението на вещото лице, които безспорно не са малозначителни. Те се въздигнати като основна ценност не само в КРБ, но и редица актове на международно и европейско равнище.

По изложените съображения съдът приема, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 84 ЗАНН, във вр. чл. 189, ал. 3 НПК, жалбоподателят следва да заплати направените по делото разноски за психологическа експертиза в размер на 279 лв. в полза на държавата по сметка на СРС (в този смисъл ТР № 3/85 г. на ОСНК).

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, изр.1, предл. първо от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-10-38/28.10.2014г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „Радио Веселина“ ЕАД на основание чл. 126, ал.4, вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радио и телевизията (ЗРТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 15 000 лв. за извършено нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗР, в частта предоставяне за разпространение на предаване, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравствено и/или социалното развитие на децата съгласно чл. 27 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

ОСЪЖДА на основание чл. 84 ЗАНН, във вр. чл. 189, ал. 3 НПК, „Радио Веселина“ ЕАД да заплати направените по делото разноски за психологическа експертиза в размер на 270 лв. в полза на държавата по сметка на СРС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд - С. - град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че Решението е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ.

РЕШЕНИЕ

№ 8232

гр. София, г. 21. 12. 2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Цветанка Паунова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8677** по описа за **2016** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на „РАДИО ВЕСЕЛИНА“ ЕАД, ЕИК 115164960 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Сребърна“ № 21, представлявано от Гергана Данова – изпълнителен директор, подадена чрез адв. – САК срещу РЕШЕНИЕ от 14.07.2016 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 93^{ти} състав по н.а.х. дело № 21588/2014 г. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № РД-10-38/28.10.2014 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „РАДИО ВЕСЕЛИНА“ ЕАД на основание чл. 126, ал.4, вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 17, ал.2 от ЗРТ, в частта предоставяне за разпространение на предаване, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно т.27 от Критериите по чл. 32, ал.5 от ЗРТ. С решението на основание чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 189, ал.3 НПК „РАДИО ВЕСЕЛИНА“ ЕАД е осъдено да заплати направените по делото разноски за психологическа експертиза в размер на 270 лв. в полза на държавата по сметка на СРС.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно и неправилно като постановено при нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Сочи, че наказателното постановление не е мотивирано, а също така не е мотивирано и

решението на първоинстанционния съд, с което последното е потвърдено. Касаторът счита, че не е посочена нарушената разпоредба, поради което е било затруднено правото му на защита и съставлява нарушение на чл. 57, ал. 1, т.6 от ЗАНН. Твърди, че с налагането на НП са нарушени императивните разпоредби на ЗРТ. Подробни съображения по наведените касационни основания са изложени в жалбата.

Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него да бъде отменено НП № РД-10-38/28.10.2014 г., издадено от Георги Лозанов, председател на Съвета за електронни медии (СЕМ).

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от адв. _____ която поддържа касационната жалба, по съображения подробно изложени в същата и заявява, че дружеството не е извършило нарушение.

ОТВЕТНИКЪТ – СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ (СЕМ), редовно уведомен се представлява от юрк. _____ която оспорва касационната жалба. Подробни съображения за правилността на обжалваното решение излага в представени по делото писмени бележки (л.36-38).

ПРОКУРАТУРАТА на Република България, представлявана от прокурор Димитров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен Съд София – град, VI^{ти} касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява **неоснователна**.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, подробно описани в обжалваното решение, показанията на свидетеля _____ – актосъставител, както и е изслушана и приета психологическа експертиза от _____ – психолог.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, съгласно чл. 219, ал. 1 от АПК.

От представените по делото доказателства, неоспорени от страните, от фактическа страна е установено, че на 25.08.2014г. в административната сграда на СЕМ - гр. София, бул. „Шипченски проход“ при извършен мониторинг на предоставен от „Радио Веселина“ ЕАД запис на програма „THE VOICE TV“, излъчена на 14.07.2014г. в часовия пояс от 20:00 часа до 22:00 часа е установено от _____ че в предаването „YOUR VOICE“ на 14.07.2014г. малко преди 21:00 часа (в интервала от 8:56:33 PM до 8:57:01 PM/ от 56:33 до 57:00 по таймера на DVD) водещата Даяна пита четири момичета от Стара Загора на видима възраст от около 13 години, кого искат да поздравят с песен. Децата изявяват желание да поздравят всички ученици от Второ основно училище в града, роднини и приятели. Водещата обявява, че следва поздрав с „хубава песен“ и в програмата е излъчено аудио-визуално

41

произведение (клип) „Видимо доволни“ в изпълнение на Криско и Мария Илиева. Посочено е, че аудио-визуалното произведение съдържа вербални послания: „виждам я редовно, пукаме се готино“, „тялото ѝ мазно, пипа си го бавно, най ми е удобно дупето ти сочно, ставам кат' животни един път кат го почна“, „покажи на тия хора как се мяташ, как го движиш, как се бараш, колко се раздаваш“, „пуши от Ямайка, псува ги на майка, кара най-лъскавата скъпа таратайка, всяка нощ троши пари“, „в този мътен час нищо друго не е важно, ние сме на път да събориме града, става страшно“ и др.

Като лично възприела съдържанието на предаването и съобразно критериите приела, че дружеството-жалбоподател в качеството си на доставчик на медийни услуги е допуснало излъчване на елементи от програмното си съдържание, възпроизведено подробно в АУАН и НП, което е неблагоприятно и създава опасност от увреждане на физическото, психическо, нравствено и/или социално развитие на децата. Въз основа на тези констатации свидетелката съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-92/13.10.2014 г. за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, във връзка с т. 27 от Критериите за оценка на съдържанието, приети на основание чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. Актът е бил редовно връчен на 13.10.2014 г. на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател - което е установено от приложеното по делото нотариално заверено пълномощно от 13.10.2014 г. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу него от „Радио Веселина“ ЕАД.

На 28.10.2014 г. било проведено редовно заседание на Съвета за електронни медии, на което е взето решение с пет гласа „за“ въз основа на АУАН № НД-01-92/13.10.2014 г. да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на „Радио Веселина“ ЕАД.

Въз основа на така съставения АУАН № НД-01-92/13.10.2014 г. на 28.10.2014 г. е издадено обжалваното НП № РД-10-38 от председателя на СЕМ, с което, при идентично описание на фактическата обстановка е посочено, че на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 126, ал. 4, вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, вр. т. 27 от Критериите за оценка на съдържанието по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. НП е редовно връчено на представител на „Радио Веселина“ ЕАД на 31.10.2014 г., което е установено от приетото по делото известие - обратна разписка.

Първоинстанционният съд въз основа на така установените факти е приел от правна страна, че както АУАН, така и атакуваното НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 127, ал. 1 и 2 от ЗРТ, във връзка с решение № РД-05-36/25.03.2014 г. за избор на председател на СЕМ и заповед № 99/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ като същите са постановени в рамките на законоустановените преклузивни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, при спазване на процесуалния закон. Приел, е, че съгласно разпоредбата на чл. 33, т. 2 от ЗРТ в правомощията на СЕМ се включва надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги относно спазването на изискванията на чл. 17, ал. 2 ЗРТ и критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. В мотивите си първоинстанционният съд е посочил, че в АУАН и НП е описано пълно, ясно и идентично фактическата обстановка като са посочени изрично както критериите за съдържанието на програмата, които не са спазени - чл. 27 от Критериите, така и законовите разпоредби, които са нарушени от дружеството-жалбоподател - чл. 17, ал. 2 от ЗРТ. Посочено е, че в хода на

административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до ограничаване правото на защита на наказаното дружество и съставляващи самостоятелно основание за отмяна на НП. СРС е приел, че са изпълнени изискванията на императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е приел, че дружеството жалбоподател има качеството на доставчик на линейна медийна услуга и като такъв носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана съгласно чл. 4, ал. 1 ЗРТ, т.е. отговаря за упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания и върху тяхната организация в хронологичен ред. Посочено е, че конкретното предаване „YOUR VOICE” е аудио-визуално предаване по смисъла на чл.2, ал.3 от ЗРТ, което е част от програмната схема на доставчика на медийна услуга. СРС е приел, че разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ предвижда отговорност за допустителство от страна на оператора на определено аудио-визуално предаване за създаването или предоставянето за разпространение на предавания, насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. По силата на чл. 32, ал. 5 от ЗРТ вр. е чл. 27 от Критериите чрез законова делегация СЕМ разпростират тази забрана и върху елементите от програмното съдържание, като е посочено, че в тази връзка се явяват неоснователни възраженията на дружеството-жалбоподател, че не е осъществен състава на нарушението, защото отговорността е установена само относно предавания, създаващи опасност за развитието на децата. Посочено е, че съгласно решение № 10213 от 11.07.2012 г. по адм. д. № 16183/2011 г., VII отд. на ВАС, анализът на правната природа на Критериите води до извод, че решението представлява вътрешноведомствен акт, който СЕМ следва да прилага при осъществяване на контролните си функции. Обстоятелството, че доставчиците на медийни услуги също следва да се съобразяват с него в дейността си, не променя естеството му на вътрешнослужебен акт и не придава на волеизявлението на СЕМ нормативен характер. Критериите не създават правни норми, не дописват закона и не излизат от неговата рамка. С тях не се създават нови ограничения, задължения или забрани, които не са регламентирани от закона, нито такива извън компетентността на органа. Критериите само конкретизират и поясняват съдържанието на чл. 17а и чл. 17, ал. 2 ЗРТ. Целеният резултат е в атакувания административен акт не да бъдат възпроизведени буквално и да бъдат систематизирани всички относими към въпроса правни норми, а да се създадат критерии за оценка на медийно съдържание на плоскостта на защитата на правата и интересите на децата. Критериите по своята същност представляват показателите, по които ще се оценява съответствието на програмата или нейните елементи с нормите на чл. 17, ал. 2 и чл. 17а ЗРТ. Цитирането в АУАН и НП на т. 27 от Критериите акцентира върху излъчването на елемент от програмната схема в часови пояс с предимно детска аудитория в нарушение на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, вр. т. 27 от Критериите. СРС е установил, че санкционираното лице е разпространило по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗРТ процесното предаване, като го е излъчило по оперираната от него програма, с което е извършило втората от алтернативно предвидените форми на изпълнителното деяние. Посочил е, че от легалното определение става ясно, че под „разпространение“ следва да се разбира и препредаването между оператори и първоначалното излъчване на радио - или телевизионна програма, от което се

42

прави извод, че законодателят не прави разлика между термините „разпространение“ и „предаване за разпространение“ по такъв начин, че когато в нарушената разпоредба е употребил само „предоставяне за разпространение“ да има предвид само препредаването ѝ между оператори, а не и първоначалното ѝ излъчване, насочено към масовата аудитория, защото по този начин необосновано биха се изключили от кръга на задължени субекти по този член доставчиците на медийни услуги, които излъчват предаване по оперирана от тях програма, което пък води до невъзможност да се осъществи контрол за спазване на изискването съдържанието на предаването да е съобразено е възрастта и психологичното състояние на децата.

СРС е приел, че е неоснователно възражението на „Радио Веселина“ ЕАД за допуснатото ограничение на свободата на изразяване, която е прогласена в Конституцията на Република България, като е счел, че в случая не следва да се приема, че има ограничение на тази свобода, тъй като предаването е свободно за излъчване в неговата цялост, без да се цензурира съдържанието му. Законът поставя изискване единствено в кое време този това аудио-визуално произведение следва да бъде допуснато до излъчване е цел недопускане на свободен достъп на детската аудитория, която не е и целеният зрител. Видно от приетата психологическа експертиза, излъчената песен може да доведе до увреждане на физическото, психическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. Съдът намира, че задължението на операторите по чл. 17 ЗРТ да не излъчват подобни предавания с подобно съдържание е конкретен израз на общия принцип, въведен в чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗРТ, за недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, както и на общото задължение на държавата по чл. 1, ал. 2 Закона за закрила на детето да "защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние". СРС е посочил, че без да се отрича безспорната значимост на принципа на свободно изразяване на мнение и правото на информиране на обществото, не може да се пренебрегне обстоятелството, че в действителност аудио-визуално произведение може да доведе до увреждане на психосоциалното развитие на децата. В конкретния случай следва да се прецени какъв е оптималният консенсус между тези основни принципи, като съдът, отчитайки и константната практика на Европейския съд по правата на човека в Страсбург, приема, че свободата на изразяване не е абсолютна и нейното ограничаване е допустимо, ако е с цел защита на по-висш обществен интерес, какъвто несъмнено е защита психическото здраве и правилното емоционално и морално развитие на подрастващите. Затова и чл. 5, ал. 4 ЗРТ допуска изключение от принципа за неограничен достъп до предаването на медийни услуги от други държави-членки на ЕС единствено за защита на висшия интерес на децата. В решението е посочено, че съгласно констатациите на ЕСПЧ по делото *Хендисайт срещу Обединеното кралство*, 1974 г., в което е прието, че не е налице нарушение на чл. 10 на ЕКПЧОС в случай на забрана на книга, насочена към младежка публика, която съдържа пасажки, които могат да „опорочават и покваряват“, ЕСПЧ е намерил, че намесата в свободата на изразяване на жалбоподателя по делото е била с цел да бъде защитен морала в едно демократично общество, която цел е легитимна по смисъла на Конвенцията. Предвид факта, че националните органи са в контакт с обществото, то те следва да имат свобода на преценка кое е морално и необходимо за защита на този морал. Посочено е,

че по делото *Хендисайт срещу Обединеното кралство* ЕСПЧ отбелязва, че следва да се вземе предвид адресата на книгата - ученици, които могат да възприемат пасажите, като съвет да вършат вредни за тях неща и дори да извършват престъпление. Първоинстанционният съд е приел, че в контекста на обжалваното НП, стандартът заложен от ЕСПЧ по делото *Хендисайт срещу Обединеното кралство* е завишен до колкото издадената през 1974 г. книга е била с образователна насоченост, а в случая излъченият аудио-визуален материал, обект на административнонаказателната санкция и настоящото производство, е от развлекателен характер и е приел, че в конкретния случай балансът между защитата на морала и свободата на изразяване е нарушен. За да потвърди обжалваното НП СРС е констатирал, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило публичноправното си задължение да не допуска излъчването на предавания или елементи от програмното съдържание, насочени към увреждане на умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните в часовия пояс между 6.00 и 23.00 часа, с което е нарушило разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ вр. с чл. 27 от Критериите от обективна страна. За да осигури спазването на това изискване държавата, в разпоредбата на чл. 126, ал. 4 ЗРТ, е предоставила на регулаторния си орган правомощието да налага административни наказания за нарушение на разпоредбите, свързани с охрана на един от основните принципи при осъществяване на медийните услуги - защита на непълнолетните лица.

В обжалваното решение СРС е изложил и подробни мотиви защо не приема, че административното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VI^{ти} касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Настоящата касационна инстанция счита, че не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона и допуснати съществени процесуални нарушения.

Въз основа на вярно установената фактическа обстановка, кореспондираща с изложеното в НП и в АУАН, при редовно събрани в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателства, районният съд е формирал изводи за законосъобразност на издаденото НП, които съответстват на материалния закон. Съдът е извършил контрол за законосъобразност на НП въз основа на посочените в същото фактически и правни основания за неговото издаване като правилно е приложил материалния закон. Изложил е аргументирани съображения по наведените пред него и преповторени пред настоящата инстанция съображения и доводи, които се споделят изцяло от касационната съдебна инстанция и не е необходимо преповтарянето им. След анализ на събраните по делото доказателства, ценени в тяхната съвкупност, районният съд е обосновал правилния извод, че извършването на административно нарушение на чл. 17, ал.2 от ЗРТ от страна на касатора е безспорно установено по делото.

Предвид изложеното по-горе неоснователно е възражението на касатора, че НП не е мотивирано, а също така, че и съдебното решение не е мотивирано.

Неоснователно е и възражението, че в НП не е посочена виновно нарушена разпоредба. За да извърши преценка, дали дадено предаване е насочено към увреждане на децата, СЕМ, като независим специализиран орган, който регулира медийните услуги, следва да се ръководи от интересите на обществото. Чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, съдържа общата забрана за създаване и предоставяне за разпространение на предавания, чието съдържание уврежда децата. Тази обща забрана съдържа в ал. 3 на чл. 17 изключения, които законодателят е допуснал. Допускайки изключения от забраната за излъчване на медийни предавания с възможни вредни за децата въздействия, законодателят е търсил баланса между две ценности - защитата на физическото и психическото здраве на децата и свободата на разпространение и получаване на информация. Следователно в часовата зона от 06:00 часа до 23:00 часа законната забрана за излъчване на програми, чието съдържание може да увреди децата, не е обвързана с условия, а в часовата зона от 23:00 часа до 06:00 часа е в зависимост от маркирането и спазването на принципите по чл. 10 от закона. Тази законова компетентност на регулаторния орган е в съответствие с правото на Европейския съюз и с международните договори, по които България е страна. Директива на Съвета от 03.10.1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняването на телевизионна дейност (89/552/ЕО), изменена и допълнена с Директива 97/36/ЕО от 30.06.1997 г. на Европейския парламент и на Съвета и Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2007 г., предвижда в чл. 22, § 1 държавите-членки да вземат подходящи мерки, за да гарантират, че предаванията на телевизионните оператори под тяхна юрисдикция не включват програми, които биха могли сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните. В § 2 на същата норма е предвидено, че мерките по § 1 се разпростират и върху други програми, които биха могли да увредят децата, освен ако е гарантирано, чрез избор на времето на предаването или чрез друга техническа мярка, че непълнолетните, които попадат в обсега на излъчването, обикновено няма да чуят или да видят такива предавания и същите са маркирани. Идентична по съдържание е и разпоредбата на чл. 7, т. 2 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия, приета от държавите-членки на Съвета на Европа. Същата е част от вътрешното право на страната и съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията има приоритет пред него, тъй като е ратифицирана със закон, обнародвана и е влязла в сила на 01.07.1999 г. Изискването, което конвенцията поставя, е всички елементи на програмните емисии, които могат да навредят на развитието на децата, да не бъдат разполагани така, че поради времето на тяхното предаване и приемане е вероятно да бъдат гледани от деца. За да осигури спазването на това изискване държавата, в разпоредбата на чл. 126, ал. 4 ЗРТ, е предоставила на регулаторния си орган правомощието да налага административни наказания за нарушение на разпоредбите, свързани с охрана на един от основните принципи при осъществяване на медийните услуги - защита на непълнолетните лица.

Съобразно цитираната нормативна уредба една от основните мерки в защита на непълнолетните лица е чрез избор на времето на предаването. В случая наказанието е наложено заради липса на преценка от страна на

доставчика на медийни услуги, в предаването „Your voice“, музикалният редактор на предаването да избере песента „Видимо доволни“ и да я пусне за излъчване малко преди 21.00 ч. на 14.07.2014 г. в часови пояс, който предполага широка в случая слушаемост от широка аудитория, вкл. и от деца. Приетите от СЕМ критериите представляват вътрешноведомствен акт, който СЕМ следва да прилага при осъществяване на контролните си функции. Обстоятелството, че доставчиците на медийни услуги също следва да се съобразяват с него в дейността си, не променя естеството му на вътрешно служебен акт и не придава на волеизявлението на СЕМ нормативен характер. Критериите не създават правни норми, не дописват закона и не излизат от неговата рамка. С тях не се създават нови ограничения, задължения или забрани, които не са регламентирани от закона, нито такива извън компетентността на органа. Критериите само конкретизират и поясняват съдържанието на чл. 17а и чл. 17, ал. 2 ЗРТ. Целеният с атакувания административен акт резултат не е да бъдат възпроизведени буквално и да бъдат систематизирани в един документ всички относими към въпроса правни норми, а да се създадат критерии за оценка на медийно съдържание на плоскостта на защитата на правата и интересите на децата. Критериите по своята същност представляват показателите, по които ще се оценява съответствието на програмата или нейните елементи с нормите на чл. 17, ал. 2 и чл. 17а ЗРТ. В действителност те следва да улеснят и подпомогнат както регулаторния орган при контрола за изпълнението на чл. 17, ал. 2 и чл. 17а ЗРТ, така и медийните доставчици при изпълнението на задълженията им, произтичащи от същите законови разпоредби, като осигурят постигане на заложените в закона цели. В настоящия случай както в АУАН, така и в НП административния орган е изложил аргументи относно това, как песента, с посочения текст, съдържащ думи и изрази, които представляват стереотип на поведение, свързан с цинично отношение към секса, с използването му като средство за материални придобивки, с неприемане на общоприетите правила и норми на поведение биха могли да създадат потенциална опасност от увреждане на физическото, психическото и нравственото здраве на децата. В разглеждания казус, видно от заключението на изслушаната СПЕ, песента, пусната в предаването не влияе в посока стимулиране на гравивна самостоятелност при децата и влияе неблагоприятно на тяхното развитие.

Извършвайки деянието, описано в АУАН и в НП, касаторът е допуснал административно нарушение по чл. 17, ал.2 от ЗРТ, за което е било законосъобразно санкционирано на основание чл. 126, ал.4 от ЗРТ. Посочената в НП като нарушена материална норма е императивна и постановява, че доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат предоставяне за разпространение на предавания, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравствено и/или социално развитие на децата.

АУАН и НП са издадени от компетентен орган в кръга на предоставените правомощия. И двата административни акта са в предписаните от закона форма и съдържание. Наложено наказание е съобразено с тежестта на нарушението и е в рамките на предвидения от закона минимум.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ

от АПК, във вр. с чл. 222, ал.2, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН,
Административен съд София – град, VI^{та} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 14.07.2016г. постановено по н.а.х.д. № 21588 по описа за 2014г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93^{та} състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

